

A kisállatos téma is megérkezett a Zsebszótárba, hiszen egyre nagyobb az igény kisállatok tartására a gyerekek részéről is. **Balogh Réka Adrienne** kedden **Benedek Krisztinával**, az EbRemény Állatvédő Egyesület munkatársával és

Sógor Levente

állattenyésztő mérnökkel, kisállat-kereskedővel beszélgetett a házi kedvencek tartásának örömeiről és felelősségéről.

A kutya-cica temat

Krisztinával jártuk körbe. Az állatvédő egyesület munkatársa szerint a leendő gazdinak a legfontosabb felmérni, hogy milyen körülmények közé fogad örökbe, hiszen fajtától függően változik az állatok mozgásigénye. Szülőként arra is kell gondolnunk, hogy **gyermekünk mennyi időt tud a kutyára, cicára fordítani**, és mennyit kell nekünk, ami leginkább attól függ, mennyi idős a gyermekünk.

Szöveg: **Megbocsájt, és nem szol vissza**

Egy kutyus vagy egy cicus örökbefogadása mindenki számára előnyökkel járhat. Azzal, ha valaki az EbReménytől fogad örökbe, megment egy kisállatot. Igaz, az örökbe fogadott keverékkutyusok már hoznak valamit az előző életükből, ha egy kölyökkutyát trauma ér, nagyon nehéz kiölni belőle a félelmet, de azért „felejtene, megbocsájtanak”.

Nem csak a kutyának válik előnyére, ha örökbe fogadjuk, így végre nekünk is aktívabbak lehetnek a vasárnapjaink. Az egész napos pizsamában ülés helyett kénytelenek vagyunk megsétáltatni őket. Ha meg az ember haragszik valakire, el lehet a kutyának mondani, ő nem pofázik vissza. Az sem mellékes a gyerekek esetében, hogy felelősségvállalást tanulnak, az időseknek pedig újra életcélt adhat.

Kígyó és harcoshal a kutya helyett

A moderátor Sógor Leventét kérdezve arra kereste a választ, **jobb-e mondjuk hallal megpróbálni**, hogy a gyermekünk készen áll-e felelősséget vállalni valamiért. A haltartás is felelősséggel jár, de vannak fokozatai.

A sziámi harcoshalakkal jól felmérhető, hogy egy gyerekek van-e kitartása egy állat gondozásához. Ez a típus elég igénytelennek mondható, nincs szüksége szűrésre, komoly megvilágításra – érvelt a szakember.

Felhívta a figyelmet, hogy **ne engedjük a gyereket benyúlni a szűrő- és világítóberendezéssel felszerelt akváriumba**, mert az áramütés rizikója is fennállhat.

Körülbelül **nyolcéves kortól** tudnak egy kisállatért felelősséget vállalni a gyerekek, de ez személyfüggő, így a szülőnek kellene felmérnie, a gyermeke mikor áll készen egy állat gondozására.

Nem csak a sziámi harcshalat, kígyót is elég energiatakarékos tartani. Levente eddig ugyan csak kettőt adott el hét év alatt, de rendelésre azt is lehetséges náluk beszerezni. A kígyót hetente-kéthetente kell etetni, sőt van, hogy havonta egyszer étkezik. A terráriumát is egy hónapban egy-két alkalommal kell tisztába tenni.

Tippek, ha szomszédra bízod a cukit

A nyaralás kérdésköre is szóba került, kiderült, a madarak ilyen szempontból a legkényesebbek. Nem bírják az éhséget és a szomjúságot, ezért jó őket rábízni valakire, aki kétnaponta ételt és italt ad nekik.

A halaknál már több lehetőségünk van. Vannak nagyon lassan lebomló tápok, viszont Levente azt tanácsolja, hogy az értékesebb halakat mégiscsak etetessük meg egy ismerőssel két-három naponta úgy, hogy előzőleg kis tasakokba kimérjük a napi adagokat, mert a tapasztalat alapján a szomszédok szokták halálra etetni az állatokat.

A halbetegségek között egyébként is élen járnak a rossz tartásból következő bajok, mint például **a túletetés**, amelynek következtében a vízben megnő az ammóniaszint. De ugyanígy adódhat gond abból is, ha nem cserélünk vizet. Fertőző betegségeik is léteznek, élősködők kerülhetnek a csapvízből az akváriumba. Levente szerint a legfontosabb, hogy időben ismerjük fel a problémát, amelyet a tünetek alapján a szakemberek be tudnak azonosítani, és előírni a helyes kezelést.

A temperamentumos ékszerteknős

Szó esett a teknősökről, amelyek ugyan kicsik és jópofák, de nagyon nagyra megnőnek. Ezt jobb, ha szem előtt tartjuk, mielőtt teknőst vásárolunk, mert idővel akár egy háromszáz literes akváriumra is szükségünk lehet.

Egy vízi 20-30, egy szárazföldi görög teknős 80 évig is él, ezért nagyon jól át kell gondolnunk, hogy akarjuk-e lakótársként őket.

Érdekességképpen az is elhangzott, hogy körülbelül **másfél éve nem lehet kapni ékszerteknőst.**

Tiltólistán van, mert

nagyon sokan tartottak, de amikor az megnőtt 20-25 centiméteresre, akkor elengedték.

Ezek az ékszerteknősök veszélybe sodorták az itteni mocsári teknős populációt, mert temperamentumosabbak azoknál, így aztán ki is szorították társaikat élőhelyükről. Ha valaki nagyon szeretne ékszerteknőst, bizonyos engedélyekkel birtokolhat csak, folyamatosan frissítve az állat nyilvántartását.

A rágcsálók

közül igaz, hogy **a hörcsög a legdivatosabb**, de őt is tudjuk harapósra nevelni. Ha fájdalmat okoznak neki, nagyon hamar vissza fog harapni, és ha látja, hogy egy harapásnak nincs nagyobb következménye, sőt békén hagyják, akkor rá is kaphat arra, hogy többször használja a fogát. Más tekintetben nincs vele baj Levente szerint, egy kicsit gyerek-közelibb is, hiszen a teknőstől eltérően, kézbe lehet venni, simogatni, fésülni.

A rágcsálókkal általában az a legnagyobb probléma, hogy **rövid életűek**, ami akár traumatikus élményt is okozhat a gyerekeknek, de a szakértő személyes véleménye az, hogy jobb felkészíteni a lurkót az esetleges veszteségre. „Hozzám sokszor jönnek be, hogy hamar cseréljük ki, kérünk egy ilyen narancssárgát, vagy egy olyan fehéret, hátha nem veszi észre. Szerintem el kell, hogy tudja fogadni az a gyerek az állat elvesztését” – jelentette ki.

Fel vagy rá készülve?

Mindkét szakember elmondta, bőven van példa arra, hogy két hónap után visszajön az újdonsült állattartó mondván, „bocsi, két hónap után **megunta a gyerek a kutyust**, nincs mit kezdenünk a hörcsöggel, stb.”

